

ΑΠΕΜΠΟΛΗΣΑΜΕ ΤΗΝ ΧΡΥΣΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΜΑΣ

Γράφει ο Ιωάννης Ασλανίδης

-Αναφέρομαι στα λεχθέντα στην Βουλή, από τον αξιότιμο και κατά τα άλλα συμπαθή κ. Φίλη, διατελέσαντα και Υπουργός Παιδείας.

-Παρακολούθησα την Ομιλία του στην Βουλή σχετικά με το Σκοπιανό, όπου μεταξύ άλλων μας αναφέρει, ότι:

- **Οι κάτοικοι της Μακεδονίας δεν ήσαν μόνο Έλληνες.**
- **Η γλώσσα των Μακεδόνων δεν ήταν Ελληνική και**
- **Η Μακεδονία γεωγραφικά δεν είναι μόνο Ελληνική.**

Μάλιστα σ' ό,τι αφορά τους κατοίκους της Μακεδονίας, έφερε ως παράδειγμα τους πρόσφυγες εκ Μ. Ασίας που εγκαταστάθηκαν σ' αυτήν.

-Προσωπικά συμφωνώ σε γενικές γραμμές, με αυτά που αναφέρει ο κ. Φίλης. Όμως! εδώ αξίζει τον κόπο ν' αναφερθούμε για το κάθε ένα ξεχωριστά, που είναι και σοβαρά Εθνικά Θέματα, ώστε να δούμε πού είναι η πραγματική Αλήθεια.

-**ΠΡΩΤΟΝ:** Εις ό,τι αφορά τους κατοίκους της Μακεδονίας, πράγματι το 1912 υπήρχαν, Έλληνες, Σλάβοι, Τούρκοι, Αλβανοί, Εβραίοι, Βλάχοι κ.λπ., οι οποίοι μετοίκησαν εις αυτήν από το 600-800 μ.Χ. ίσως και νωρίτερα ή και αργότερα, από άλλες περιοχές. Δεν υπήρχε κανένα πρόβλημα μεταξύ των, μέχρι την Συνθήκη του Αγίου Στεφάνου. Το 1878 μετά την ήττα των Τούρκων από τους Ρώσους στον Ρωσοτουρκικό Πόλεμο, η Ρωσία χρησιμοποιώντας, ως εφιαλτήριο την Βουλγαρία, δημιούργησε δια της ως άνω συνθήκης το όνειρο της Μεγάλης Βουλγαρίας, παραχω-

ρώντας ένα μεγάλο μέρος της Μακεδονίας στην Βουλγαρία, για κάθοδο των Ρώσων στο Αιγαίο Πέλαγος. Ευτυχώς για την Ελλάδα, τότε διαφώνησαν οι Μεγάλες Δυνάμεις και με την Συνθήκη του Βερολίνου (13-7-1878), ανάγκασαν τους Ρώσους ν' ακυρώσουν την συνθήκη αυτή. Έτσι εσώθη το Ελληνικό Στοιχείο της Μακεδονίας που ήταν και η πλειοψηφία, από βέβαιο εκβουλαρισμό. Μπορεί η Συνθήκη για την Μεγάλη Βουλγαρία να ακυρώθηκε με την Βερολίνειο Συνθήκη, αλλά στον βουλγαρικό λαό, ενστάλαξε το δηλητήριο της Μεγάλης Βουλγαρίας.

-Η Βουλγαρία υποστηριζόμενη και από την Ρωσία και εν όψει, της προβλεπόμενης καταρρεύσεως της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, άρχισε να οργανώνει και να δημιουργεί υποδομή στον Μακεδονικό Λαό, με θεμιτά και αθέμιτα μέσα, ώστε σταδιακά να επιτύχουν την ενσωμάτωσή των στο Βουλγαρικό Κράτος. Έτσι! άρχισε το μαρτύριο του Ελληνικού Λαού της Μακεδονίας. Είναι γνωστές οι δολοφονίες από τα Βουλγαρικά κομιτάτα, Ελλήνων Δεσποτάδων, ιερέων, Δασκάλων, Ελλήνων προυχόντων κ.λ.π. με την ελπίδα ότι εάν το Ελληνικό στοιχείο μείνει ακέφαλο, θα ήτο πιο εύκολος ο εκβουλαρισμός και η ενσωμάτωσή του στο Βουλγαρικό Κράτος.

-Κάπως έτσι, άρχισε ο ακήρυκτος Αγώνας της Ελλάδος με την Βουλγαρία, ο οποίος ονομάστηκε «**Μακεδονικός Αγώνας**». Στην συνέχεια, μέσα σε 10 χρόνια, η Ελλάδα επέτυχε να δημιουργήσει έναν ισχυρό στρατό.

Ο ηρωικός θάνατος του **ΠΑΥΛΟΥ ΜΕΛΑ** το 1904, αποτέλεσε την θρυαλλίδα νέων εξελίξεων, που οδήγησαν στους Βαλκανικούς Πολέμους (1912-1913) με τελικό αποτέλεσμα την απελευθέρωση της Μακεδονίας, από τον τουρκικό ζυγό και τον εξανδραποδισμό των Ελλήνων της Μακεδονίας από τα Βουλγαρικά κομιτάτα.

-Σχετικά με τους **πρόσφυγες των Ελλήνων εκ Μικράς Ασίας**, αυτό είναι άλλο ένα μεγάλο Κεφάλαιο. Όταν στον Α' Παγκόσμιο πόλεμο, ο Κλεμανσό, Πρωθυπουργός της Γαλλίας, επισκέφθη το Μέτωπο των Συμμάχων στην Μακεδονία, βλέποντας τις διάφορες γλώσσες που ομιλούν σ' αυτήν (Ελληνικά, Σλαβικά, Τουρκικά, Αλβανικά κ.λπ.) είπε στον Βενιζέλο: «Καλά εδώ Έλληνες δεν υπάρχουν...». Τότε ο οξύνοους Βενιζέλος του απάντησε: «Αξιότιμε κ. Πρωθυπουργέ, στην Μακεδονία, όποια πέτρα και αν σηκώσεις Ελληνικό αίμα θα βρεις...». Ανησύχησε όμως για το μέλλον της Μακεδονίας.

-Όταν άρχισε η Μικρασιατική Καταστροφή και οι Έλληνες πρόσφυγες εκ Μικράς Ασίας ήρχοντο στην Ελλάδα, τότε ο Βενιζέλος, έχοντας υπ'

όψιν το Μακεδονικό ζήτημα, με πολλές και δελεαστικές υποσχέσεις (σπίτια, κτήματα, μέριμνα κράτους, κ.λπ.) παρότρυνε τους πρόσφυγες να πάνε στην Μακεδονία. Πολλές προσφυγικές οικογένειες, μεταξύ των και η πατρική μου οικογένεια, ακούοντας τις δελεαστικές υποσχέσεις του πρωθυπουργού της Ελλάδος, αναχώρησαν από άλλα μέρη της Ελλάδας, πλην αυτών που ήλθαν εκ Θράκης, απ' ευθείας στην Μακεδονία.

-Μέχρι ν' αποκατασταθούν οι πρόσφυγες, σε διάφορες πόλεις της Μακεδονίας, αντιμετώπισαν πολλά προβλήματα επιβίωσης. Όμως! οι σημερινοί (προσφυγικής καταγωγής, που είναι και Έλληνες και Μακεδόνες) συνεδέθησαν με το γηγενές Ελληνικό Στοιχείο της Μακεδονίας και από τότε, όλοι μαζί συνεχίζουν ν' αποτελούν τον προμαχώνα της υπολοίπου Ελλάδος.

-Κατά την γνώμη μου, με την κατάσταση που υπήρχε, δηλ. πανσπερμία εθνοτήτων, στην Μακεδονία, πιστεύω ότι οι πρόσφυγες καίτοι ταλαιπωρήθηκαν, συνετέλεσαν στην ισχυροποίηση του Ελληνικού Στοιχείου της Μακεδονίας, το οποίο βέβαια πάντα ήταν περισσότερο. Οι πρόσφυγες μπορεί να προέρχονται από γηγενή Ελληνικά στοιχεία της Μικράς Ασίας, μπορεί όμως να είναι και απόγονοι των Στρατιωτών του Μ. Αλεξάνδρου.

-**ΔΕΥΤΕΡΟΝ:** Εις ότι αφορά την **γλώσσα των Μακεδόνων δεν ήταν Ελληνική**. Το σωστό είναι η γλώσσα των πανσπερμικών εθνοτήτων που εγκαταστάθηκαν σ' αυτήν, μετά τον 6ο αιώνα μ.Χ., δεν ήταν μόνο ελληνική. Ασφαλώς δεν ήταν όλων Ελληνική.

-Όμως! κατηγορηματικά, η αρχαία Μακεδονική γλώσσα, ήταν Ελληνική. Ας έλθουμε στο ιστορικό Επεισόδιο της Εκστρατείας του Μεγάλου Αλεξάνδρου, όταν εκμανής ο Αλέξανδρος από την συμπεριφορά των Στρατιωτών του, ομίλησε σ' αυτούς αυστηρά στην Μακεδονική γλώσσα. Εδώ! τίθεται το ερώτημα ποία ήταν η γλώσσα των Μακεδόνων: την απάντηση πρέπει να την αναζητήσουμε σε ορισμένα βασικά χαρακτηριστικά στοιχεία που καθορίζουν την γλώσσα ενός λαού κατά την ιστορική πορεία της.

-Κατά τον 4ο αιώνα π.Χ. όταν ο Μ. Αλέξανδρος εκπαίδευε 30.000 χιλιάδες νεαρούς Πέρσες, για να ενσωματωθούν στον Μακεδονικό Στρατό, κανόνισε να μάθουν Ελληνικά γράμματα και ν' ανατραφούν σύμφωνα με τα Μακεδονικά πολεμικά ήθη. **«Γράμματά τε μανθάνειν Ελληνικά και Μακεδονικούς όπλους εντρέφεισθαι»** (Πλούταρχος, Βίοι Παράλληλοι, Αλέξανδρος). Επί πλέον, όταν ο Αλέξανδρος επέστρεψε από την Ινδία,

οργάνωσε κάθε τομέα του Πεζικού, έτσι ώστε να συντίθεται, από τέσσερις Μακεδόνες Στρατιώτες και δώδεκα Πέρσες (Πλούταρχος). Βασικό στοιχείο και πραγματική ανάγκη είναι σ' ένα Στρατό η γλώσσα, γι' αυτό και οι Πέρσες εδιδάσκοντο Ελληνικά. Εξυπακούεται επομένως από τα παραπάνω ότι η γλώσσα των Μακεδόνων Στρατιωτών ήταν Ελληνική. Το να υποθέσουμε ότι οι Πέρσες Στρατιώτες εδιδάσκοντο Ελληνικά και οι Μακεδόνες, ομιλούν μια μη Ελληνική γλώσσα, θα ήταν παράλογο, αδιανόητο και ως υπόθεση ακόμη απαράδεκτο.

-Τέλος, η παγκοσμίου εμβέλειας ιστορικοί N.G.L. HAMMOND και G.T. CRIFFITH, στο τρίτομο έργο τους «Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ» και συγκεκριμένα στον Β! Τόμο (Σελ. 52-67), μετά από λεπτομερή ανάλυση, των στοιχείων που καθορίζουν την ιστορική πορεία της γλώσσας ενός λαού, καταλήγουν στο εξής συμπέρασμα: «Η ιστορία καταμαρτυρεί ότι η γλώσσα των Μακεδόνων ήταν μια ξεχωριστή διάλεκτος της Αιολικής Ελληνικής. Αντιστάθηκε στις εξωτερικές επιδράσεις, ήταν συντηρητική στην προφορά και παρέμεινε έτσι μέχρι τον 4^ο π.Χ. αιώνα, όταν υποτάχθηκε πλέον, σχεδόν ολοκληρωτικά, στην πλημμυρίδα της κοινής λεγομένης Ελληνικής».

-**TRITON:** Εις ότι αφορά τον **εδαφικό χώρο της Μακεδονίας, ότι δεν είναι μόνο σήμερα Ελληνικός.** Όταν μιλάμε για την εδαφική έκταση της Μακεδονίας, μιλάμε για την Μακεδονία του Φιλίππου και του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Τότε, η Μακεδονία, επεκτείνετο προς βορράν μέχρι τις Ηράκλειες Πύλες, είναι μια πόλη που έκτισε ο Φίλιππος, για να ασφαλίσει τα σύνορά του από Βορρά. Τα ερείπια της πόλεως αυτής βρίσκονται στο έδαφος των σημερινών Σκοπίων μεταξύ Γευγελή και Μοναστηρίου.

Οι περιοχές προς βορράν των συνόρων της Μακεδονίας, δηλ. τα σημερινά Σκόπια ήσαν, η Πελαγωνία, η Παιονία και η Δαρδανία.

Όταν, μετά τον Α' Π.Π. χαράχτηκαν στα Σύνορα της Μακεδονίας προς Βορράν, η Επιτροπή ακολούθησε για την χάραξη, οροθετική γραμμή, με αποτέλεσμα, ένα 6,5% του Μακεδονικού Εδάφους να πάει στα Σκόπια και 4% στην Βουλγαρία στην περιοχή του Όρους Πίριν. Άρα! το Κράτος των Σκοπίων δεν έχει κανένα δικαίωμα, ν' αυτονομασθεί Μακεδονία. Ονόματα που μπορούσαν να έχουν είναι, Πελαγωνία, Παιονία και Δαρδανία όπως ελέγοντο προ του 1944 (Τίτο).

-Επομένως! τουλάχιστον εμείς οι Έλληνες «ελαφρά τη καρδία», δεν πρέπει ν' αναφερόμεθα έτσι, για τους κατοίκους της Μακεδονίας, την γλώσσα των και για την Μακεδονία του Φιλίππου.

-Τέλος! κατά την γνώμη μου δεν έχει κανένα δικαίωμα Ελληνική Κυβέρνηση, που αντλεί την εξουσία της από τον λαό, χωρίς την έγκριση αυτού, να απεμπολήσει τον ιστορικό, πολιτισμικό και γλωσσικό θησαυρό της, τον οποίο κληρονόμησε από τους προγόνους της, οι οποίοι με αγώνες, θυσίες και αίμα, κατέκτησαν, διατήρησαν και μας κληροδότησαν.

-Και! Όμως εμείς σήμερα παραδώσαμε αυτή την χρυσή κληρονομιά. Δεν ξέρω έναντι πόσων τριάκοντα αργυρίων, στο συνονθύλευμα εθνοτήτων του Κράτους των Σκοπίων. Η Ιστορία θα είναι αμείλικτη προς ημάς. ΚΡΙΜΑ....

Αντιστράτηγος ε. α. Ιωάννης Μ. Ασλανίδης
Επίτιμος Διοικητής της Σ.Σ.Ε.